

Վահան Թերեյան

Անունդ

Ինչո՞ւ անունըդ այստեղ չըկարենա՛ս գրել ես
Եվ աշխարհի չհայտնեն, թե քեզ ինչպես սիրեցի . . .
Երկու վանկերը անոր կգրուցեն գաղտնապես,
Եվ այն ամբողջ կթրվի սիրո մատյան մը ինձի . . .
Ինչո՞ւ անունըդ այստեղ չըկարենամ գրել ես . . . :

Հիմա, հեռու իրարմե՛ միայն անունըդ ունիմ
Բերնիս վրա, համբույրի մը պես աննյութ և անուշ . . .
Գիշեր ատեն, սենեկիս մենության մեջ մտերիմ,
Ես գայն կըսեմ և ահա քեզ կտեսնեն քաղցրահուշ . . .
Հիմա, հեռու իրարմե՛ միայն անունըդ ունիմ . . . :

Գեղեցկությունդ ու իմ սերս հորինեցին գայն կարծես . . .
Սիրտս իր անդուլ տրոփմամբ անընդհատ գայն կհեզե՛
Թւայես վաղուց մտքիս մեջ քեզ ամբողջ գոց գիտեմ ես . . .
Քեզ չըճանչցած ունեի՞ր դուն այդ անունը միթե . . .
Գեղեցկությունդ ու իմ սերս հորինեցին գայն կարծես . . . :

Ո՛չ, չեմ ուզեր, չեմ կրնա՛ր ես գայն հանձնել աշխարհի.
Երկու վանկովն իր կուզեմ խնկել իմ կյանքս միայն,
Եվ երբ վերջին արևիս վերջին ճաճանչը մարի՛
Անունդ ի շուրթ դեռ կուզեմ ողջունել այգը մահվան.
Ո՛չ, չեմ ուզեր, չեմ կրնա՛ր ես գայն հանձնել աշխարհի . . . :

